

[Wilhelm]

kerte, men der var nu nyt, og jeg kan da også tilføje: noget meget nyt. Så sent som i aften er der foretaget en ny masseanholdelse i København: 30-40 mennesker fuldstændig vilkårligt anholdt ved Kultorvet. Det er femte eller sjette gang på 13 måneder, vi har set disse vilkårlige masseanholdelser, som vi aldrig har kendt dem før. Men justitsministeren har mere eller mindre godkendt dem. Til trods for at de bryder med de almindelige retsplejeprincipper om, at mistanken skal være konkret rettet mod bestemte personer, tager man her alle, der er til stede af en bestemt aldersgruppe, med en bestemt hårlængde eller i en bestemt påklædning og siger: de er nok i søgelyset, ind med dem! Det har vi altså oplevet så sent som i aften i København.

Hr. Bjørn Elmquist og hr. Hagen Hagensen havde en eller anden bekymring – foregav de – på mit renommés vegne, eller hvad det var for noget fint noget. Det vil jeg blæse på. Det er med velberåd hu, at jeg benytter denne sidste anledning, som jeg går ud fra det er, til at nævne lige præcis det, jeg synes er det største problem, den danske befolkning har politisk ved siden af arbejdsløsheden og oprustningen, nemlig den udvikling, der er inden for politi- og retsområdet. Så kan man mene, at det på en eller anden måde miskrediterer mig, det ved jeg ikke. Men jeg mener det dybt alvorligt, at det er det største problem ved siden af de to andre. Det er en udvikling, det vil tage år at rette op med den ødelæggelse af tilstandene, man har været ude for i de seneste år både under den ene og den anden justitsminister.

Formanden:

Må jeg godt bede om mere ro i salen. Vi har mange tilhørere, som ikke har en chance for at høre, hvad der siges fra talerstolen på grund af for megen støj overalt i salen.

Lawaetz (FP):

Jeg må give hr. Anker Jørgensen ret. Eventuelle seere og lyttere må få et meget mærkeligt indtryk af en finanslovdebat strækkende sig fra en times diskussion om retsvæsenet over kultur til bad og toilet.

Vi har oplevet en mærkelig dag. Vi har gennem tiderne oplevet mange mærkelige dage, men i dag er der noget helt særligt.

Hr. Anker Jørgensen har vel ikke helt ret i, at valget er udskrevet. Det er nemlig reelt ikke udskrevet, før socialdemokratiet, det hidtil største parti, og fremskridtspartiet har trykket på de røde knapper. Men hvor ligger hunden egentlig begravet? Hvorfor er det så mærkeligt her i dag? Ja, man snakker om valg, og når man så er gået rundt i salen i foreløbig noget, der ligner 14 timer, er man blevet klar over, at der ikke er et menneske i denne sal, der i virkeligheden ønsker valg. Selv statsministeren siger, han ikke vil have valg. Det ville være kedeligt for ham, hvis jeg en dag ikke tror på, hvad han siger, men han er måske den eneste, jeg kunne tvivle lidt om mener det. Alle siger, de ikke vil have valg, og alligevel snakker man ikke om andet. Er vi ikke i en ganske mærkelig situation?

Man skulle egentlig tro, at man var ved at blive smågale herinde. Man har nu i årevis glædet sig til at få en borgerlig regering, og man har et borgerligt flertal, selv om det måske er en smule lyserødt farvet ude i den ene side. Og hvad gør man så? Udnytter man det? Man graver grøfter på begge sider af den stakkels regering. Man kalder partierne mere eller mindre utilregnelige, og hvad er det egentlig, man oplever at skulle høre sådan en dag? Ja, jeg har hørt – og det bekræftes – at der er gået ti år, hvor man ikke har kunnet være i stue med de radikale. De vil ikke være sammen med os. Jeg har siddet og gransket det. I et langt liv har jeg ikke kunnet komme i tanker om nogen, der ikke ville være i stue med mig ud over de radikale. Og det er så meget mere underligt for mig, som der virkelig er nogle af dem, jeg er lige ved at sætte pris på, og som jeg udmærket kan tale med, men de kan åbenbart ikke tåle at optræde i flok.

Lidt realiteter midt i denne udenomssnak.

Prisstigningen fra 1982 til 1983 er faldet fra 9,7 pct. til 6,3 pct. Betalingsbalanceunderskuddet er halveret inden for det sidste år. Antallet af påbegyndte lejligheder – der er tidligere sagt noget forkert – er næsten fordoblet, i hvert fald på det sidste. Eksporten er steget. Nationalbankens diskonto er faldet fra 11 til 7 pct. Det går altså bedre. Er vi herinde frivilligt ved at ødelægge det, man har forsøgt at bygge op?

Hr. Svend Auken siger sin sædvane tro at alle plusserne kommer udefra. Noget af det